

да речемъ мѹчатъ ги оучители те и роди-
 тели те) безъ никакка поѹза като еди нѹ па-
 пагали въ маадъматъ си и недозрѣматъ въз-
 растъ. Таа истина, говоримъ, познали сте
 въ; и за това настоявате да се напечататъ
 първо оучилищни те книги, съ кой то могатъ
 да се просвѣтатъ и предуготватъ наши те
 единоплеменни и за други що се касатъ до
 православна та наша вѣра, и до христѹански
 те дѹлжности, и до други потребни въ че-
 ловѣческѹи тѹ животъ знанѹиа. Того ради (за-
 що то починате мѹдро и основателно дѣло
 то) ще да остане вашето име безсмертно
 въ Българското потомство. Я велегласны те
 похвалы, благодарности благословенѹиа, и про-
 щаванѹиа що ще да прѹимате отъ нѣжно то
 наше юношество, ще да вѹде повѹжденѹе и на
 други любоворѹдни да послѣдѹватъ вашѹиатъ
 дѹбръ и боговгѹденъ примѣръ, и да благо-
 дѣтелствѹватъ и о нѹи на свой те единопле-
 менни, кой съ каквѹо то ѣ възмѹженъ. Прѹи-
 мѹи те прѹчее тихимъ ѹкомъ и благосклон-
 нымъ сѣрдцемъ сѣи малый мой трудъ по ва-
 шемѹ благѹмѹ желанѹю, когѹо то сочинѹхъ съ
 вашето предстоѹнѹе, и приносимъ го вамъ
 и на сѹчки те наши любѣзны единоплемен-
 ни Българи, да се не осѹдимъ съ лѣнѹи-